

УДК 159.943.7:378.018.8

DOI <https://doi.org/10.32782/academ-ped.psyh-2026-1.27>

Марина ШЛЕНЬОВА

кандидат філологічних наук, доцент,

в.о. завідувача кафедри української мови та мовної комунікації,

Національний аерокосмічний університет «Харківський авіаційний інститут»

m.shleneva@khai.edu

ORCID: 0000-0003-4297-6872

ДОСЛІДЖЕННЯ СПРИЙНЯТТЯ СТУДЕНТАМИ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ З БІБЛІОТЕЧНОЇ, ІНФОРМАЦІЙНОЇ ТА АРХІВНОЇ СПРАВИ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ТЕХНІЧНОЇ ОСВІТИ

Анотація. Мета. Дослідження спрямоване на комплексний аналіз ефективності бакалаврської освітньої програми зі спеціальності В13 «Бібліотечна, інформаційна та архівна справа» крізь призму суб'єктивного сприйняття здобувачів освіти. Головним завданням є ідентифікація чинників, що сприяють або перешкоджають якісному засвоєнню знань в умовах дистанційного навчання, а також обґрунтування переходу від нормативного контролю до людиноцентричної моделі оцінювання якості освіти, де студент виступає активним суб'єктом.

Методологія. Для досягнення мети використано конвергентний змішаний дизайн дослідження. Емпіричну базу сформовано за результатами анкетування (інструментарій включав 52 закритих та 4 відкритих питання) та якісного контент-аналізу студентських наративів. Вибірка складала 56 студентів, які навчаються за дистанційною формою в технічному університеті (Національний аерокосмічний університет «ХАІ»). Застосовано методи описової статистики для аналізу кількісних даних та інтерпретаційні методи для виявлення прихованих змістів у відкритих відповідях. **Наукова новизна.** Вперше обґрунтовано поліфонічну структуру оцінювання дистанційної освітньої програми спеціальності 029, яка, на відміну від традиційних підходів, виокремлює соціально-емоційний та рефлексивно-процесуальний виміри як критичні індикатори якості. Новизна полягає у зміщенні фокусу на цифрову інклюзію та розгляд студента як активного співтворця (актора), який не лише споживає, але й конструює освітнє середовище через механізми зворотного зв'язку. **Висновки.** Визначено рівень загальної задоволеності програмою (3,57 бали за 5-бальною шкалою). Емпіричні дані виявили дисбаланс між високою оцінкою технологічної доступності контенту (LMS) та критичним сприйняттям практичної складової частини і системи оцінювання. Встановлено кореляцію між активністю використання цифрових платформ та рівнем мотивації. Підсумком роботи стала розробка концептуальної моделі, що інтегрує п'ять таких вимірів: педагогічно-змістовий, технологічно-інфраструктурний, соціально-емоційний, організаційно-управлінський та рефлексивно-процесуальний. Ця модель є інструментом для стратегічного моніторингу та впровадження гнучких навчальних траєкторій, що сприятиме підвищенню конкурентоздатності майбутніх фахівців.

Ключові слова: бібліотечна, інформаційна та архівна справа, оцінювання якості, освітня програма, дослідницько-орієнтоване навчання, дистанційне навчання, заклади вищої технічної освіти, професійна підготовка, майбутні фахівці.

Maryna SHLENOVA

Candidate of Philological Sciences, Associate Professor,

Acting Head of the Department of Ukrainian Language and Language Communication,

National Aerospace University "Kharkiv Aviation Institute"

m.shleneva@khai.edu

ORCID: 0000-0003-4297-6872

A STUDY OF STUDENTS' PERCEPTION OF THE QUALITY OF PROFESSIONAL TRAINING IN LIBRARY, INFORMATION AND ARCHIVAL STUDIES AT HIGHER TECHNICAL EDUCATIONAL INSTITUTIONS

Abstract. Purpose. The study aims to provide a comprehensive analysis of the effectiveness of the Bachelor's educational program in major "Library, Information and Archival Studies" through the prism of the learners' subjective perception. The main task is to identify factors that facilitate or hinder the quality acquisition of knowledge under

© М. Шленьова, 2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

distance learning conditions, as well as to substantiate the transition from normative control to a human-centered model of education quality assessment, where the student acts as an active subject. **Methodology.** To achieve the objective, a convergent mixed methods research design was used. The empirical base was formed based on the results of a survey (the toolkit included 52 closed and 4 open-ended questions) and qualitative content analysis of student narratives. The sample consisted of 56 students studying remotely at a technical university (National aerospace university "KhAI"). Descriptive statistics methods were applied to analyze quantitative data, and interpretative methods were used to reveal latent meanings in open-ended responses. **Scientific novelty.** A polyphonic structure for assessing a distance educational program in specialty 029 is substantiated for the first time; unlike traditional approaches, it singles out social-emotional and reflexive-procedural dimensions as critical quality indicators. The novelty lies in shifting the focus to digital inclusion and viewing the student as an active co-creator (actor) who not only consumes but also constructs the educational environment through feedback mechanisms. **Conclusions.** The level of general satisfaction with the program was determined (3.57 points on a 5-point scale). Empirical data revealed an imbalance between the high rating of technological content accessibility (LMS) and critical perception of the practical component and the assessment system. A correlation was established between the activity of using digital platforms and the level of motivation. The outcome of the work was the development of a conceptual model integrating five dimensions: pedagogical-content, technological-infrastructure, social-emotional, organizational-managerial, and reflexive-procedural. This model serves as an instrument for strategic monitoring and implementation of flexible learning trajectories, which will contribute to increasing the competitiveness of future specialists.

Key words: library, information and archival studies, quality assessment, educational program, research-oriented learning, distance learning, higher technical educational institutions, professional training, future specialists.

Постановка проблеми. Цифрова трансформація освіти та утвердження гібридних форматів вимагають оновлення методології оцінювання якості освітніх програм, особливо для спеціальності В13 «Бібліотечна, інформаційна та архівна справа». Пріоритетним стає перехід від формального моніторингу до аналізу суб'єктивного досвіду здобувачів. Оцінювання через призму студентського сприйняття дає змогу виявити латентні розбіжності між нормативною моделлю програми та реальною практикою її реалізації, діагностуючи аспекти, не доступні для формального контролю (когнітивна доступність, актуальність кейсів, якість комунікації). Інтеграція компонентно-орієнтованого та учаснико-орієнтованого підходів є стратегічним інструментом забезпечення якості, що трансформує оцінювання в механізм гнучкого зворотного зв'язку для модернізації фахової підготовки.

Аналіз джерел та останніх досліджень. Оцінювання дистанційної бакалаврської програми зі спеціальності В13 «Бібліотечна, інформаційна та архівна справа» на основі аналізу сприйняття її компонентів стає пріоритетним завданням в умовах цифрової трансформації та соціополітичних викликів – воєнного стану, міграційних процесів і гібридизації навчання. Як стверджує О. Онопрієнко [4], застосування компонентного та учаснико-орієнтованого підходів уможливає визначення реального рівня якості освіти саме через рефлексію суб'єктивного досвіду студентів.

Концептуалізація оцінювання освітніх програм (ОП) у дистанційному форматі нині трансформується, виходячи за рамки лінійної верифікації відповідності цілей результатам навчання. Сучасна парадигма якості підготовки фахівців зі спеціальності В13 «Бібліотечна, інформаційна та архівна справа» ґрунтується на інтеграції трьох векторів: релевантності змісту актуальним вимогам ринку праці у сфері інформаційної діяльності; технологічній спроможності реалізації освітніх траєкторій в онлайн-середовищі; суб'єктивному досвіду студентів, який визначається критеріями підтримки та продуктивності.

Аналіз студентського сприйняття дає змогу ідентифікувати сильні та слабкі сторони дистанційного навчання, оцінити вплив мотиваційних і комунікаційних чинників на успішність. Це сприяє оптимізації освітніх методик та формуванню конкурентоздатних фахівців. У цифровому просторі саме студент стає ключовим агентом оцінювання, формуючи через взаємодію з контентом та викладачами багатовимірну модель освітнього залучення. Як стверджує Г. Скляніченко [5], перехід від об'єктивістської моделі до стратегії залучення стейкхолдерів дає змогу сформувати валіднішу картину ефективності освітньої програми.

У межах компонентної моделі ключовими детермінантами студентського сприйняття є цілі програми, зміст дисциплін, освітнє середовище та система діагностики. Ці елементи потребують системної рефлексії всіх стейкхолдерів освітнього процесу: від

розробників до технічних координаторів. Емпіричні дані, отримані Р. Гарреттом [10], засвідчують наявність кореляційного зв'язку між позитивним сприйняттям цифрових платформ (на кшталт e-Campus) та рівнем задоволеності іншими складниками навчання – змістовим наповненням курсів, методичним забезпеченням та процедурами контролю.

Дисбаланс між змістовим наповненням дисциплін та інструментарієм контролю верифікується через критичні реакції студентів, які вказують на невідповідність екзаменаційних завдань лекційному матеріалу або домінування репродуктивних запитань, орієнтованих на механічне запам'ятовування замість глибинного розуміння. У цьому контексті методологічно доцільною є імплементація моделі оцінювання С. Ексіюглу та М. Таспінара [7], яка декомпозує процес на такі чотири рівні: реакція, навчання, поведінка та результат. Водночас зауваження здобувачів щодо неструктурованості або надмірної деталізації підручників окреслюють зону педагогічної відповідальності, що вимагає концептуальної модернізації архітекtonіки навчальних матеріалів.

Відповідно до позиції І. Албул [1], оцінювання освітньої програми – це процес визначення ступеня досягнення її цілей. У межах спеціальності В13 аналіз імплементації результатів навчання охоплює фахові блоки (документознавство, бібліотекознавство, архівознавство, ІТ) та оцінку їхньої релевантності студентами. Важливою є рефлексія здобувачів щодо формування професійних і цифрових компетентностей, зокрема навичок критичного мислення й організації знань у цифровому просторі.

Як обґрунтовано в попередньому дослідженні, комплексна модель оцінювання має інтегрувати рефлексію всіх учасників освітнього процесу, виходячи за межі формальних результатів. Критичним є аналіз суб'єктивних вражень студентів щодо змістової архітекtonіки, прикладної цінності курсів, комунікації та інституційної підтримки [6].

Оцінювання якості освітньої програми інтерпретується не як дискретна подія, а як безперервний ітеративний процес вдосконалення, що базується на принципах відкритості, прозорості та партисипативності. Зокрема, Ю. Рашкевич [3] визначає оцінювання як механізм

прийняття рішень щодо цінності компонентів програми. Такий підхід передбачає критичний аудит ключових елементів, а саме цілей навчання, змісту дисциплін, дидактичних методів, інструментарію оцінювання, освітнього середовища, інфраструктури та академічної культури.

У межах спеціальності В13 «Бібліотечна, інформаційна та архівна справа» визначальним є принцип міждисциплінарності, оскільки фахова підготовка потребує синергії знань із соціальних комунікацій, права, інформаційних технологій та менеджменту. Сучасні дослідники наголошують на тому, що в умовах переходу до гнучких гібридних форматів система моніторингу якості має бути адаптивною, мультиіндикаторною та відкритою до самоаналізу. Як підкреслюють Р. Гуревич та М. Кадемія [2], конвергенція онлайн-навчання й традиційної освіти посилюється завдяки імплементації ІКТ, механізмів визнання результатів навчання та цифрових інструментів підтримки. Методологія оцінювання має враховувати специфіку цифрової екосистеми (платформи, інтерактивні інструменти, аналітику). Інтеграція компонентно-орієнтованого та учаснико-орієнтованого підходів дає змогу вийти за межі фіксації задоволеності окремими дисциплінами, діагностуючи їхній системний вплив на кристалізацію професійної ідентичності та впевненість студентів у майбутньому працевлаштуванні. Згідно з висновками Г. Скляніченко [5], пріоритетними характеристиками освітнього середовища є гнучкість, адаптивність, прозорість та забезпечення наскрізної підтримки здобувачів на всіх етапах освітнього процесу. Для освітньої програми спеціальності В13 імперативом є інтеграція практичної складової частини, що реалізується шляхом залучення здобувачів до роботи з віртуальними архівами та електронними каталогами, а також через організацію стажувань на базі бібліотек та інформаційних центрів. У методологічному аспекті доцільно спиратися на типологію Дж. Фіцпатріка, Дж. Сандерса та Б. Вортена [9], які диференціюють шість підходів до оцінювання, орієнтованих, відповідно, на цілі, керування, споживача, експертизу, опонента та учасника. У контексті окресленої програми оптимальною є стратегія комбінування підходів, де пріоритетним виступає учаснико-орієнтований вектор.

Суб'єктивний досвід студентів уможливило верифікацію аспектів, що часто залишаються поза увагою адміністративного чи експертного моніторингу: мовної адаптації дисциплін, якості електронних ресурсів, ефективності комунікації в LMS, доступності віртуальних архівів та готовності викладачів до гнучких форматів навчання.

Система оцінювання має охоплювати як прогнозовані, так і емерджентні результати, що включають розвиток аналітичного мислення та цифрової грамотності. Релевантною є чотирирівнева модель: реакція (емоційне сприйняття), навчання (засвоєння знань), поведінка (трансформація професійних навичок) та результат (успішність, працевлаштування, мотивація до магістратури).

Інструментарій сучасної освітньої аналітики дає змогу об'єктивізувати процес оцінювання шляхом інтеграції даних цифрових платформ, результатів опитувань та аналізу «цифрових слідів» (частоти взаємодії з LMS, тривалості роботи з модулями, результатів тестування). Як зазначає С. Ертюрк [8], освітня програма має характеризуватися внутрішньою логікою та узгодженістю тріади «результати – зміст – методи», і саме студентська рефлексія слугує ефективним індикатором виявлення деструкцій у цьому ланцюзі.

Освітня програма має забезпечувати баланс технічних компетенцій (робота з даними, документообіг) та soft skills (етика, критичний аналіз). Саме оцінювання крізь призму студентського сприйняття дає змогу верифікувати роль гуманітарного блоку у формуванні цілісної професійної особистості.

Мета статті – діагностика ставлення студентів до компонентів освітньої програми, ідентифікація факторів, що оптимізують або ускладнюють засвоєння знань, а також розроблення рекомендацій щодо вдосконалення змісту та структури підготовки.

Виклад основного матеріалу. Інтенсифікація розвитку відкритої та дистанційної освіти актуалізує необхідність систематичного моніторингу ефективності бакалаврських програм, що ґрунтується на рецепції ключових стейкхолдерів – здобувачів вищої освіти. Оцінювання освітньої програми (ОП) «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа» реалізовано на базі Національного аерокосмічного університету «ХАІ» із застосуванням компонентно-орієнтованого та учаснико-орієнтованого підходів. Предметом аналізу визначено архітектоніку програми: цілепокладання, змістове наповнення курсів, навчальне середовище та систему діагностики результатів навчання.

Методологічну основу дослідження склав конвергентний змішаний дизайн, що передбачає поєднання кількісних та якісних методів, як-от анкетування (інструментарій включав 52 закритих та 4 відкритих питання) та контент-аналіз наративів респондентів. Репрезентативність даних забезпечено вибіркою з 56 студентів другого, третього та четвертого курсів, які навчаються за дистанційною формою. Метою розвідки є діагностика ставлення здобувачів до компонентів освітньої програми, ідентифікація детермінант успішного засвоєння знань та розроблення рекомендацій щодо оптимізації освітнього процесу.

Аналіз емпіричних даних засвідчив домінування позитивних оцінок щодо доступності навчального контенту на платформі «Ментор», архітектоніка якої забезпечує ефективність засвоєння матеріалу завдяки гнучкості доступу. На противагу цьому критичний дискурс студентів сконцентровано на недостатній інтегрованості практичних складових частин (зокрема, роботи з автентичними архівами та електронними репозитаріями) та низькій комунікативній активності викладачів у процедурах оцінювання.

Таблиця 1

**Застосування компонентів ОП «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа»
(% серед респондентів)**

Компонент програми	Повністю задоволені	Частково задоволені	Не задоволені
Формулювання цілей програми	86%	13%	1%
Зміст курсів	70%	22%	8%
Доступ до електронних ресурсів	95%	4%	1%
Практична складова частина програм	59%	31%	10%
Оцінювання та зворотний зв'язок	38%	35%	27%

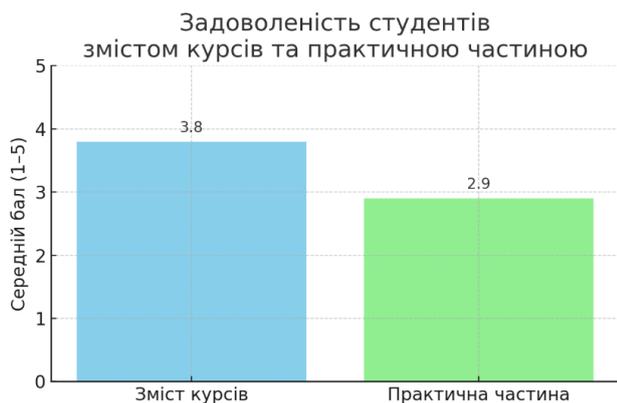

Рис. 1. Задоволеність студентів змістом курсів та практикою (у балах за 5-бальною шкалою)

Якісний контент-аналіз відповідей на відкриті питання уможливив ідентифікацію ключових дефіцитів освітнього процесу.

1. Нестача інтерактивного інструментарію. Студенти вказують на обмеженість дидактичних засобів візуалізації та симуляції професійної діяльності. Як зазначив респондент, «хотілося б більше відеоінструкцій, симуляторів, прикладів з реальних архівів» (Студент № 13).

2. Дисфункція комунікації в системі оцінювання. Фіксуються непрозорість критеріїв та відсутність конструктивного фідбеку, що демотивує здобувачів: «Пояснення до оцінок відсутнє, іноді не зрозуміло, чому отримуєш саме цей бал» (Студентка № 27).

3. Запит на міждисциплінарну синергію. Здобувачі наголошують на необхідності посилення інтеграційних зв'язків між фаховими та технологічними дисциплінами: «Було б корисно поєднувати архівознавство з курсами з ІТ, наприклад з основами метаданих» (Студент № 32).

Таблиця 2

Вплив факторів на сприйняття студентами компонентів освітньої програми

Фактор	Середній бал за шкалою (1–5)
Використання LMS (Ментор)	4,2
Робота з цифровими архівами	3,5
Регулярність фідбеку	2,8
Кількість практичних кейсів	2,6
Наявність гейміфікації	3,9

Інтерпретація отриманих даних виявила пряму кореляцію: студенти з високим рівнем

активності на цифрових платформах (зокрема, «Ментор») демонструють суттєво вищу оцінку всіх компонентів програми. Отже, інтенсивність залучення до цифрового середовища виступає каталізатором загальної задоволеності та навчальної мотивації. Вагомим результатом стала диференціація показників задоволеності залежно від статусу зайнятості. Працевлаштовані респонденти (n = 39) виявили більший критицизм порівняно з непрацюючими (n = 17), насамперед у питаннях практичної підготовки та гнучкості зворотного зв'язку.

Висновки. Методологія дослідження ґрунтувалась на синергії кількісного та якісного аналізу сприйняття. Наративи студентів, експліковані через відкриті запитання, підтвердили критичну значущість оперативного зворотного зв'язку та потребу в системному менторстві під час самостійного опрацювання складних тем. Цей аспект набуває особливої гостроти для здобувачів, які поєднують навчання з професійною діяльністю або функціонують в умовах обмеженого доступу до цифрового інструментарію.

Емпіричне дослідження верифікувало ефективність компонентно-орієнтованої моделі оцінювання дистанційної підготовки бакалаврів спеціальності В13 «Бібліотечна, інформаційна та архівна справа». Інтегральний показник задоволеності (3,57 бала за 5-бальною шкалою) свідчить про переважно позитивну рецепцію програми, водночас оголюючи системні дисфункції в практичній реалізації, процедурах оцінювання та комунікації. Підсумовуючи, можемо стверджувати, що стратегічний потенціал розвитку дистанційної освітньої програми реалізується саме через призму перманентного моніторингу її складових частин на основі студентського досвіду

На підставі узагальнення емпіричних даних розроблено концептуальну модель комплексного оцінювання якості дистанційної освітньої програми зі спеціальності В13 «Бібліотечна, інформаційна та архівна справа», архітектура якої інтегрує п'ять взаємопов'язаних вимірів.

Педагогічно-змістовий контур. Ядро моделі верифікує релевантність контенту та міждисциплінарну синергію, спираючись на принцип конструктивного узгодження (constructive

alignment). Акцент зроблено на практико-орієнтованій нарративній побудові курсів з використанням симуляцій, кейс-стаді та сценарного моделювання.

Технологічно-інфраструктурний реєстр. Передбачає аналіз цифрової екосистеми з пріоритетом на «користувацький досвід» (UX) та «цифрову інклюзію». Студент діє як агент, що конструє персональну траєкторію, а технологічний вимір трансформується з інструментального на рамковий простір розгортання освітньої події.

Соціально-емоційний вимір. Експлікує рівень «соціальної присутності», якість менторства та емоційну безпеку. Акцент зроблено на когнітивно-емоційному благополуччі. Запит на персоналізований фідбек та емпатійну підтримку визначається як емоційний каркас навчального досвіду, критично важливий у кризових умовах.

Організаційно-управлінський вимір. Репрезентує адміністративну логістику, прозорість регламентів та комунікаційну ефективність. В умовах воєнного стану та інфраструктурної нестабільності критичними індикаторами стають адаптивність і гнучкість, що дають змогу зберігати академічну якість та довіру стейкхолдерів, попри зовнішній тиск.

Рефлексивно-процесуальний вимір. Актуалізує практики студентської суб'єктності:

залучення до оновлення змісту, саморефлексію та використання цифрових портфоліо. Цей компонент інституціоналізує «голос студента» як фактор стратегічного розвитку ОП, використовуючи UX-картування та аналітику LMS для виявлення точок зростання.

Запропонована модель функціонує як поліфонічна структура, що забезпечує змішаний моніторинг (поєднання кількісних метрик та якісних методів). Це трансформує оцінювання в екосистему співучасті, де студент виступає активним актором, що співконструє освітнє середовище. Модель є відкритою та адаптивною, розглядаючи якість не як сталий стан, а як динамічний процес постійного вдосконалення.

Перспективи подальших наукових розвідок вбачаємо в експериментальній апробації розробленої п'ятивимірної моделі оцінювання якості в інших технічних університетах України для проведення компаративного аналізу та верифікації її універсальності. Важливим вектором є розроблення та впровадження цифрових інструментів автоматизації зворотного зв'язку, що дасть змогу мінімізувати виявлені комунікативні дисфункції в системі оцінювання. Також доцільно дослідити кореляцію між рівнем залученості студентів до співтворення дизайну освітнього середовища та їхньою мотивацією до опанування практичних навичок.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Албул І. Людські ресурси як критерій оцінювання якості освітньої програми. *Збірник наукових праць Уманського державного педагогічного університету*. 2023. № 3. С. 95–104. DOI: 10.31499/2307-4906.3.2023.289898.
2. Гуревич Р., Кадемія М. Дистанційне навчання в підготовці фахівців у закладах вищої освіти. *Modern Information Technologies and Innovation Methodologies of Education in Professional Training Methodology Theory Experience Problems*. 2022. № 60. С. 50–57. DOI: 10.31652/2412-1142-2021-60-50-57.
3. Методичні рекомендації щодо розроблення освітніх програм / Національне агентство із забезпечення якості вищої освіти. Київ, 2020. URL: <https://erasmusplus.org.ua/wp-content/uploads/2022/03/-19.02.2020.pdf>.
4. Онопрієнко О. Оцінювання навчальних досягнень. *Енциклопедія освіти*. Київ, 2021. С. 697–698.
5. Скліяніченко Г. Дистанційна освіта під час пандемії. *Наукові записки. Серія: Філологічні науки*. 2021. № 193. С. 439–445. DOI: 10.36550/2522-4077-2021-1-193-439-444. URL: <https://journals.cusu.in.ua/index.php/philology/article/view/125>.
6. Шленьова М. Виклики організації віддаленого навчання майбутніх фахівців зі спеціальності «бібліотечна, інформаційна та архівна справа» в умовах пандемії COVID-19 та воєнного стану. *Віддалене навчання в Україні: реалії, виклики, перспективи*: кол. моногр. Харків: Видавництво Іванченка І., 2025. С. 316–339. DOI: 10.5281/zenodo.15090149.
7. Eksioglu S., Taspinar M. Evaluation of modular education program implementation in vocational and technical high schools. *International Journal of Human Sciences*. 2014. Vol. 11 (2). P. 1203–1223.
8. Erturk S. *Egitimde program gelistirme*. 6th ed. Ankara: Edge Akademi, 2013.
9. Fitzpatrick J.L., Sanders J.R., Worthen B.R. *Program evaluation: Alternative approaches and practical guidelines*. 3rd ed. USA: Pearson Education, Inc., 2004.

10. Garrett R. The state of open universities in the Commonwealth: A perspective on performance, competition and innovation. Burnaby: Commonwealth of Learning, 2016. URL: http://oasis.col.org/bitstream/handle/11599/2048/2016_Garrett_State-of-Open-Universities.pdf?seqAUOnce=1&isAllowed=y.

REFERENCES:

1. Albul, I. (2023). Liudski resursy yak kryterii otsiniuvannia yakosti osvitnoi prohramy [Human resources as a criterion for assessing the quality of an educational program]. *Zbirnyk naukovykh prats Umanskoho derzhavnogo pedahohichnogo universytetu*, 3, 95–104. DOI: 10.31499/2307-4906.3.2023.289898 [in Ukrainian].
2. Hurevych, R., & Kademiia, M. (2022). Dystantsiine navchannia v pidhotovtsi fakhivtsiv u zakladakh vyshchoi osvity [Distance learning in the training of specialists in higher education institutions]. *Modern Information Technologies and Innovation Methodologies of Education in Professional Training Methodology Theory Experience Problems*, 60, 50–57. DOI: 10.31652/2412-1142-2021-60-50-57 [in Ukrainian].
3. National Agency for Higher Education Quality Assurance. (2020). *Metodychni rekomendatsii shchodo rozroblennia osvitnikh prohram* [Methodological recommendations for the development of educational programs]. Retrieved from <https://erasmusplus.org.ua/wp-content/uploads/2022/03/-19.02.2020.pdf> [in Ukrainian].
4. Onopriienko, O. (2021). Otsiniuvannia navchalnykh dosiahnen [Assessment of educational achievements]. *Entsyklopediia osvity*, 697–698 [in Ukrainian].
5. Skliachenko, H. (2021). Dystantsiina osvita pid chas pandemii [Distance education during the pandemic]. *Naukovi zapysky*, 193, 439–445. DOI: 10.36550/2522-4077-2021-1-193-439-444. URL: <https://journals.cusu.in.ua/index.php/philology/article/view/125> [in Ukrainian].
6. Shlenova, M. (2025). Vyklyky orhanizatsii viddalenooho navchannia maibutnikh fakhivtsiv zi spetsialnosti “bibliotekna, informatsiina ta arkhivna sprava” [Challenges of organizing remote training of future specialists in “library, information and archival affairs”]. In I. Biletskyi (Ed.), *Viddalene navchannia v Ukraini: realii, vyklyky, perspektyvy* (pp. 316–339). Kharkiv: Vydavnytstvo Ivanchenka I. DOI: 10.5281/zenodo.15090149 [in Ukrainian].
7. Eksioglu, S., & Taspinar, M. (2014). Evaluation of modular education program implementation in vocational and technical high schools. *International Journal of Human Sciences*, 11 (2), 1203–1223 [in English].
8. Erturk, S. (2013). *Egitimde program gelistirme* [Program development in education] (6th ed.). Ankara: Edge Akademi [in Turkish].
9. Fitzpatrick, J.L., Sanders, J.R., & Worthen, B.R. (2004). *Program evaluation: Alternative approaches and practical guidelines* (3rd ed.). USA: Pearson Education, Inc. [in English].
10. Garrett, R. (2016). *The state of open universities in the Commonwealth: A perspective on performance, competition and innovation*. Burnaby: Commonwealth of Learning [in English].

Дата першого надходження статті до видання: 23.12.2025

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 20.01.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 19.03.2026